

Днесъ за мене като че не е колада. —
Хади, мамо пакъ ти утрѣ ще идешъ ; днесъ
ние се прикръстихме по еднаждъ и за
тебѣ, кажемъ ние. Тя се позасмѣе, помил-
ва ни и сѣтнѣ иде, та се приплѣче ; ис-
прави се прѣдъ святицата, припали си во-
щеничка и се прѣкръсти ; баба ѣ подаде
нафура, която е донесла отъ черква загъ-
ната въ книжка, и сѣтнѣ сѣднемъ да се
разговѣемъ.

(Прѣводъ по подражение изъ книгъ
страданий Българскаго племени
Л. Каравелова.)

Коладване и станануване въ Разградско.

Богъ се родилъ, снощи вечеръ, — коладице!
Снощи вечеръ, предъ вечера — коладице,
Кой ще да укѣпи, млада Бога — коладице,
Укѣпи ще го Божя майка — коладице,
Съ бѣли рѣце сиренови — коладице,
Люлка вѣси отъ два сламца — коладице,
Отъ два сламца босилкови — коладице,
Кой ще да залюлей млада Бога — коладице,
Люля ще го Божя майка — коладице,